

траже разјашњења од учесника о спорним питањима која су предмет расправе. До окончања поступка уставни суд може и да обустави извршење појединачног акта или радње предузете на основу општег акта чија се уставност или законитост оспорава уколико би њиховим извршавањем могле да наступе неотклоњиве штетне последице. Поред обустављања извршења ових аката и радњи, уставни суд може и пре доношења одлуке да застане са поступком и да могућност доносиоцу општег акта да у одређеном року отклони уочене неуставности и незаконитости или да уколико то овај не учини, настави поступак.

Након одржане јавне расправе, уставни суд доноси своју одлуку на нејавној седници и она (одлука) се по правилу доноси већином гласова судија који су учествовали у гласању мада могу да се примене и другачија решења и негде тражи чак и посебна (квалификована) већина.

IV ОДЛУКЕ УСТАВНОГ СУДА

Уставни суд је орган који решава, одлучује, а не саветује или само даје мишљење о нечему или износи необавезне констатације о питањима и проблемима којима се бави. То значи да он доноси одлуке (пресуде) и друге обавезујуће акте и они чине завршну радњу или окончање процеса који се води пред њим (судом). Ова одлука уставног суда је општи појам и означава акте различите врсте које он доноси и који се односе на предмет или уставни спор који се пред њим (судом) решава. Одлука уставног суда је важна јер без ње не би био решен спор, остало би нејасно да ли је нешто уставно (законито) или не, што би компромитовало правну државу и осујетило је. Непостојање (недоношење) одлуке суда би такође изазвало или задржало конфликтну правну (неправну) ситуацију између супротстављених странака које би наставиле да се понашају самовољно и субјективно, а не према објективним правилима које изискује правно уређена држава.

1. ВРСТЕ ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА

Као што је речено, одлука је завршна и кључна радња у поступку пред уставним судом и њоме се мериторно одлучује о уставном спору. Ове одлуке уставног суда су различите, с тим да се сам појам одлуке може одредити у ужем и ширем смислу, при чему би у ужем смислу одлука представљала одређену врсту акта који доноси уставни суд, док би у